

لوح پنجم که بافتخار احبّاء و اماء رحمن ایالات کانادا صبح چهار شنبه ۲۱ فربرایر سنه ۱۹۱۷ در اطاق جمال مبارک در بیت مبارک عگا از فم مرکز میثاق صادر گشت.

احبّاء و اماء رحمن در ایالات کانادا، نیوفوندلند، پرنس ادوارد ایلند، نووا اسکوشیا، نیو برنزویک، کوبک، ساسکاجوان، مانی توبا، انتاریو، البرتا، بریتیش کلمبیا، یوکان، ماکنزی، کیواتین، یونگاوا، جزائر فرانکلین و گرین لند علیهم و علیهنّ التّحیّة و التّناء.

هو الله

یاران مهربانا و اماء رحمانا، لن تری فی خلق الرحمن من تفاوت در قرآن عظیم میفرماید که در مخلوقات الهیّه تفاوتی نیست و از این مستفاد میشود که حتّی در اقلیم نیز تفاوتی نه ولی اقلیم کانادا مستقبلش بسیار عظیم است و حوادثش بی‌نهایت جلیل مشمول نظر عنایت الهیّه خواهد گشت و مظهر الطاف سبحانیّه خواهد شد زیرا عبدالبهاء در سیر و سیاحت بآندیار نهایت سرور در آن اقلیم یافت بسیاری از نفوس تحذیر از سفر بمنتریال نمودند که اهل آن اقلیم اغلب کاتولیک و در نهایت تعصّب مذهبی و مستغرق در تقالید هستند ابدأ قوه استماع نداء ملکوت الله ندارند و پرده تعصّب چنان چشمها را فرا گرفته که از مشاهده آیات کبری محرومند و تقالید چنان در قلوب تمکّن یافته که اثری از حقیقت نگذاشته اگر شمس حقیقت بتمام قوت در آن اقلیم بدرخشد ابرهای تاریک تقلید چنان افق را احاطه نموده که مشاهده انوار مستحیل و ممتنع است ولی این روایات در عزم عبدالبهاء فتوری نیاورد توکل بحقّ نموده توجّه بمنتریال کرد چون بآنشهر رسید ملاحظه شد که ابواب مفتوح و قلوب در نهایت استعداد و قوه معنویّه ملکوت الهی هر حائل و مانعی را از میان برده در مجامع و کنائس آندیار بنهایت سرور نداء بملکوت الله نمود و تخمی افشاند که ید قدرت الهی آبیاری خواهد کرد البتّه آن تخم سبز و خرم خواهد شد و خرمنهای عظیمه تشکیل خواهد داد در ترویج تعالیم الهیّه هیچ منازع و مجادلی نیافت احبّائیکه در آنشهر بودند در نهایت روحانیت و غایه انجذاب بنفحات الله و بهمتّ امة الله مسس مکسول جمعی از ابناء و بنات ملکوت در آن اقلیم مجتمع و محشور و روز بروز غلیان در ازدیاد بود مدّت اقامت چند روزی بود ولی نتایجش

در مستقبل موفور دهقانی چون بخاک رسد در اندک زمانی کشت عظمی نماید لهذا امیدوارم که در آینده منتریال چنان بفوران آید که آوازه ملکوت از آن اقلیم جهانگیر گردد و نفثات روح القدس از آن مرکز بشرق و غرب امریک رسد.

ای احبای الهی، نظر بقلّت خویش و کثرت اقوام ننمائید پنج دانه گندم سبب برکت آسمانی گردد و هزار خروار زوان هیچ ثمر و اثری ندهد یک شجر پر ثمر سبب حیات جمعی شود و هزار جنگل اشجار بی ثمر نتیجه ندارد ریگ هامون بسیار ولی لئالی کم بدست آید یک لؤلؤ بهتر از هزار صحرای ریگ علی الخصوص که این لؤلؤ مظهر برکت الهی است عنقریب هزاران لئالی از آن بوجود آید آن لؤلؤ بهر ریگی هدم گردد آنرا لؤلؤ نماید لهذا دوباره نگاشته میشود که مستقبل کانادا بسیار عظیم است چه از حیثیت ملک و چه از حیثیت ملکوت مدنیت و آزادی روز بروز تزايد خواهد نمود همچنین سحاب ملکوتی تخم هدایتی که در آنجا کشته شده آبیاری کند پس آرام نگیرید راحت مطلبید بلذاذد اینجهان فانی آلوده مشوید از هر قیدی آزاد گردید بجان و دل بکوشید که در ملکوت الهی تمکن تامّ یابید کنز آسمانی بدست آرید روز بروز روشنتر شوید و در درگاه احدیت مقربتر گردید مظهر فیوضات الهی شوید و مطلع انوار نامتناهی اگر ممکن است مبلّغین بسائر ولایات کانادا ارسال دارید و همچنین بگرین لند و بلاد اسکیموها مبلّغین بفرستید این نفوس مبلّغین باید این ثیاب قدیم را بکلی بیفکنند و قمیص جدیدی پوشند چنانچه حضرت مسیح میفرماید تولّد ثانی یابند یعنی همچنانکه در دفعه اولی از رحم مادر تولّد یافتند ایندفعه از عالم طبیعت تولّد یابند همچنانکه از عالم رحم بیخبر ماندند از عالم طبیعت نیز بیخبر گردند بماء حیات و نار محبّت الله و روح القدس تعمید گردند بجزئی طعامی قناعت کنند و از مائده آسمانی تناول نمایند از هوی و هوس بکلی فراغت یابند ممتلاً از روح گردند بنفس پاک سنگ را لعل بدخشان نمایند و خزف را صدف کنند و مانند ابر بهاری خاک سیاه را گلشن و گلزار نمایند کور را بینا کنند کر را شنوا نمایند مرده را زنده کنند و افسرده را روشن و درخشنده نمایند و علیکم و علیکنّ التّحیّة و التّناء.

اللّهُمَّ يَا إِلَهِي هُوَاءِ عِبَادٌ انجذبوا بنفحاتِ رحمانيتِكَ واشتعلوا بالنّارِ الموقدةِ في شجرةِ فردانيتِكَ، وقَرّتْ أعينُهُم بمشاهدةِ لمعاتِ النّورِ في طورِ أحديتِكَ، رَبِّ أطلِقْ لسانَهُم بذكرِكَ بينَ بريتِكَ وأنطقُهُم بالتّناءِ عَلَيْكَ

بفضلِكَ وعنايتِكَ وأيدُهُمُ بجنودٍ من ملائِكَتِكَ واشدُّدُ أوزَرِهِمُ على خدمَتِكَ واجعلُهُمُ آياتِ الهُدَى بينَ خلقِكَ إِنَّكَ
أنتَ المُقتَدِرُ المتعالِي الغفورُ الرَّحِيمُ.

ناشرين نفحات الله هر روز صبحی این مناجات را تلاوت نمایند

إِلَهِي إِلَهِي تَرَى هَذَا الضَّعِيفَ يَتَمَنَّى القُوَّةَ المَلَكُوتِيَّةَ وَهَذَا الفَقِيرَ يَتَرَجَّى كُنُوزَكَ السَّمَاوِيَّةَ، وَهَذَا الظَّمآنُ
يَشْتَأقُ مَعِينِ الحَيَاةِ الأَبَدِيَّةِ، وَهَذَا العَلِيلُ يَرَجُو شِفَاءَ العَلِيلِ بِرَحْمَتِكَ الواسِعَةِ الَّتِي اخْتَصَصْتَ بِهَا عِبَادَكَ
المُخْتَارِينَ فِي مَلَكُوتِكَ الأَعْلَى، رَبِّ لَيْسَ لِي نَصِيرٌ إِلاَّ أَنْتَ، وَلَا مُجِيرٌ إِلاَّ أَنْتَ، وَلَا مُعِينٌ إِلاَّ أَنْتَ، أُيَدِنِي
بِمَلَائِكَتِكَ عَلَى نَشْرِ نَفَحَاتِ قُدْسِكَ وَبِتِّ تَعَالِيمِكَ بَيْنَ خَيْرَةِ خَلْقِكَ، رَبِّ اجْعَلْنِي مُنْقَطِعًا عَن دُونِكَ، مُنَشَّئًا بِذِي
عَنَائِكَ، مُخْلِصًا فِي دِينِكَ، ثَابِتًا عَلَى مَحَبَّتِكَ، عَامِلًا بِمَا أَمَرْتَنِي بِهِ فِي كِتَابِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ المُقتَدِرُ العَزِيزُ
القَدِيرُ. (عبدالبهاء عباس)